

Παιδεία, Μερσεντές καί Γ. Παπανδρέου

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Θαυμάστε «ὕφος καί ἦθος» πολιτικού λόγου! Θαυμάστε εὐρηματικότητα! Θαυμάστε στοχαστικό βάθος! (Τί νά πρωτοθαυμάσετε!). «Ὁ δῆθεν διάλογος γιά τήν ἐκπαίδευση εἶναι μία παρωδία συζήτησης μεταξύ τοῦ κ. Κ. Καραμανλή καί τῆς κ. Μαριέττας Γιαννάκου μέσα στήν πρωθυπουργική Μερσεντές σέ μία διαδρομή ἀπό τή ΣΕΛΕΤΕ στό Μέγαρο Μαξίμου». Τά εἶπε ὁ ἀρχηγός τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως στή ΒΟΥΛΗ (μέ κεφαλαία) τίς 7 τοῦ μηνός («Τά Νέα», 8 Μαρτίου). Γλαφυρότητα καί ρητορική δεινότητα ἐφάμιλλες τῶν τοῦ παπποῦ του, τοῦ ὁποῖου ἀπό τήν ἄλλη μεριά ὑπάρχει κίνδυνος νά διακωμωδῆσει τό ἔργο κηρύσσοντας πρό μηνός σέ συνεδρίαση τοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου του «ἀνένδοτο ἀγῶνα μέ τό λαό, γιά τό λαό».

Ἐγώ, ὡς ἀπλός ἀναγνώστης ἐφημερίδων, θά μπορούσα νά ἀπαριθμήσω ἐπιτροπές ἐπί ἐπιτροπῶν πού συζήτησαν τό θέμα, μπορῶ νά σᾶς διαβεβαιώσω πῶς ὁ καθηγητής Θάνος Βερέμης εἶναι ὑπαρκτό πρόσωπο, τοῦ ἔχω μιλήσει προσφάτως, εἶναι πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ), τό ὁποῖο συνέστησε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ὁ ἴδιος, ὡς ὑπουργός Παιδείας (1994-95), γιά νά γίνεται συζήτηση ἐκεῖ γιά ἐκπαιδευτικά θέματα. Καί πράγματι συνεζήτηθη διά μακρῶν καί τό θέμα πού μᾶς ἐνδιαφέρει.

Διάλογος ὁμως εἶναι καί ἡ διατύπωση ἰδεῶν, σκέψεων, ἀπόψεων γραπτῶς ἢ προφορικῶς. Γνωρίζετε, ὅπως γνωρίζω καί ἐγώ, πόσες ἑκατοντάδες ἄρθρα σχετικά μέ τό ἐκπαιδευτικό μας ζήτημα ἐδημοσιεύθηκαν σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά, πόσες ἀποφάσεις πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, ὁμάδων καί προσώπων διατυπώθηκαν, πόσα ὑπομνήματα ἀρμοδίων καί ἀναρμοδίων ὑπεβλήθησαν, πόσες συζητήσεις σέ ἡμερίδες, σέ συνέδρια, στήν τηλεόραση ἔγιναν. Διάλογος δηλαδή χωρίς τέλος. Στόν χρόνο αὐτό καί μέ μή πρωθυπουργική Μερσεντές θά ἔκανε κανεῖς τόν γύρο τῆς Γῆς.

Αὐτά ὡς ἐκ περισσοῦ. Διότι ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ἡ στάση τοῦ κ. Παπανδρέου καί τοῦ ΠΑΣΟΚ συνιστᾷ κατάργηση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ὅπως ἐκφράζεται διά τῆς λειτουργίας τῆς Βουλῆς. Ὁ μόνος θεσμοθετημένος ἀπό τό Σύνταγμα διάλογος διεξάγεται στό Κοινοβούλιο (καί γιά ὀρισμένα θέματα στήν Οἰκονομική καί Κοινωνική Ἐπιτροπή, σέ κατώτερο βέβαια ἐπίπεδο). Ὁ κ. Παπανδρέου ἐκήρυξε ἀχρηστή τήν κοινοβουλευτική διαδικασία. Εἶναι πού εἶναι ἡ Βουλή περιθωριοποιημένη. Τουλάχιστον ὡς τώρα ἐτηροῦντο τά προσήματα. Τώρα ὁ κ. Παπανδρέου καί τό ΠΑΣΟΚ, γιά νά ἀποφύγουν νά ἔρθουν πρόσωπο μέ πρόσωπο μέ τήν ἀλήθεια, δέν συμμετέχουν σέ συνταγματικά προβλεπόμενες διαδικασίες διαλόγου καί λήψεως κυβερνητικῶν ἀποφάσεων. Ἀποχή ἀπό τήν κοινοβουλευτική διαδικασία συγχωρεῖται μόνον, θά ἔλεγα, στήν περίπτωση ἀποχωρήσεως ἀπό ψηφοφορία ὡς ἐκφράσεως ἀκραίας ἀντιθέσεως.

Καί κατηγοροῦν τοὺς ἄλλους γιά αὐταρχισμό! Μαζί μέ τό ΚουΚουΕ καί τόν Συνασπισμό τοῦ κ. Ἄλ. Ἀλαβάνου («τό πάθος γιά καταστροφή εἶναι καί αὐτό δημιουργικό πάθος», Μπακοῦνιν) διακηρυγμένους ἐχθρούς τοῦ ἀστικοῦ κράτους (πού, γιά καλή μας τύχη, εἴμαστε) ὁ κ. Παπανδρέου καί τό ΠΑΣΟΚ περιφρονοῦν τίς δημοκρατικές λειτουργίες τοῦ πολιτεύματός μας. Μετά τήν κ. Παπαρήγα (θλέπε καί παραπλεύρως Ἀπόφαση τοῦ ΚΚΕ) καί τόν κ. Ἀλαβάνο («ὁ νόμος, ἂν ψηφιστεῖ, δέν θά ἐφαρμοστεῖ») τώρα καί ὁ κ. Παπανδρέου, δηλώνει ἀπερίφραστα ὅτι «οὔτως ἢ ἄλλως ὁ νόμος θά παραμείνει ἀνενεργός». Πῶς τό ἐννοοῦν; Συμπεραίνω πῶς θά κατεβάσουν τά στρατά τους ἐναντίον ἐνός νόμου τῆς ἐλληνικῆς Πολιτείας. Θά τόν μπούκοτάρουν καί θά ἐφαρμόσουν τακτική ἀνυπακοῆς. Ἄτυπο «λαϊκό» μέτωπο κατά τῆς Δημοκρατίας.

Εἶπε καί κάτι ἄλλο ὁ κ. Παπανδρέου: «Θά τόν ἀλλάξουμε μετά τίς ἐκλογές». Τόν νόμο. Προφανῶς γιά νά ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀντάξιος γιός ἐνδόξου πατρός. Ἐπί Κυβερνήσεως Μητσοτάκη εἶχε ψηφισθεῖ μέ μεγάλη ἀγωνία, πάλι λόγω ἀντιδράσεως τῶν ἰδίων ἀρτηριοσκληρωτικῶν κομμάτων, ὁ νόμος 2083 (ΦΕΚ 159, τεύχος Α', 21-9-1992) μέ τόν τίτλο «Ἐκσυγχρονισμός τῆς Ἀνώτατης Παιδείας».

Ἀντιγράφω ἀπό τή σελίδα 558 τοῦ ΙΣΤ' τόμου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους (Ἐκδοτική Ἀθηνῶν Α.Ε. 2000), στήν ὁποία καταχωρίζεται ἕνα «χρονολόγιο ἐκπαιδευτικῶν μέτρων 1990-2000». Ἐπί ὑπουργίας Γ. Σουφλιά: «Διεξαγωγή Ἑθνικοῦ Διαλόγου γιά τήν Παιδεία μέ στόχο "ἀναζήτηση λύσεων τῆς εὐρύτερης δυνατῆς ἀποδοχῆς" [...] -Νομοθετικές ρυθμίσεις γιά Ἀξιοκρατική ἐπιλογή στελεχῶν τῆς ἐκπαίδευσης. -Ἀξιολόγηση ἐκπαιδευτικῶν. -Διάρθρωση τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν σέ δύο κύκλους. -Σύνταξη κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν ΑΕΙ καί ἀναθεώρηση τοῦ τρόπου ἐκπροσώπησης τῶν φοιτητῶν στά ὄργανα διοικήσεως τῶν πανεπιστημίων». Ἀκολουθεῖ τό πρῶτο μέτρο τῆς διαδόχου Κυβερνήσεως Α. Παπανδρέου ὑπουργοῦντος Δ. Φατούρου: «Ἀναστολή ἐφαρμογῆς τῶν ρυθμίσεων τῆς προηγούμενης ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου».

Καταργήθηκε δηλαδή ἀπό τό ΠΑΣΟΚ, λόγω μισαλλοδοξίας, μία νομοθεσία, πού περιελάμβανε ρυθμίσεις γιά τήν αὐτοτέλεια τῶν ΑΕΙ, γιά τήν ἀξιολόγηση αὐτῶν καί τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, γιά τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν φοιτητῶν, γιά τήν ἐρευνα, γιά τοὺς αἰώνιους φοιτητές, γιά τόν δραστικό περιορισμό τῆς φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως στίς πρυτανικές καί ἄλλες ἐκλογές, δηλαδή γιά ὅλα σχεδόν τά θέματα, τά ὁποῖα σήμερα πάλι ἐπιχειρεῖται νά μεταρρυθμιστοῦν καί σέ πλείστα σημεῖα τους δέν διαφέρουν οὐσιωδῶς ἀπό τοὺς «πυλώνες» καί τοὺς «ἄξονες» τοῦ προσφάτως ἐξαγγελθέντος ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τοῦ ΠΑΣΟΚ. Δεκαπέντε χαμένα χρόνια! Καί ἀπειλεῖται ἐπανάληψη! (Μέ μεγάλη βεβαίως δόση ὄνειροφαντασίας).

Γιά ἰδιωτικά πανεπιστήμια δέν εἶχε γίνει τότε λόγος, γιατί δέν εἶχε ἀκόμα ἀνακοινωθεῖ ἡ πρόταση τοῦ κ. Παπανδρέου νά ἐπιτραπεῖ ἡ λειτουργία τέτοιων ἰδρυμάτων. Αὐτό ἔγινε ἀργότερα. Ἐγινε τήν ἐποχὴ πού συζητοῦσε τίς μὴ θλαπτικές συνέπειες τῆς χασισοποσίας (μέ λίγη χασισοκαλλιέργεια). Ἦταν προτοῦ μεταλλαχθεῖ σέ ἐνεργούμενο τοῦ νεκραναστηθέντος βαθιοῦ ΠΑΣΟΚ τῆς δεκαετίας τοῦ ὀγδόντα. «Ἄχ, πού ἴσαι, νιότη, πού δειχνες πῶς θά γινόμεν ἄλλος» (Οἱ μοιραῖοι. Κ. Βάρναλης).